

en Samling Mænd, valgte af ham selv. Jeg skal ikke sige noget Medsættende om disse Mænds Duelighed og Insigt, men de høre ikke til dem, der af Befolkningen er valgt til at varetage dens Interesser. Vi ove og kunne ikke ove nogen som helst Indflydelse paa dette store Foretagende i de danske Statsbaners Administration, for det Første paa, hvorledes Statskassens Tarv og Bestemmelsen af Indtægter og Udgifter varetages, for det Andet paa den Maade, hvorpaa Institutionen drives i Henseende til at imødefomme de Krav, som i Almindelighed maa stilles til dem. Desværre er det jo saaledes, at der omkring i Landet findes en Del Utilfredshed dermed; man finder ikke, at der fra Overbestyrelsens Side er viist Landbruget — og jeg kan tilføje en Mængde andre Industriegrene — saa meget Hensyn, som ønskeligt vilde være. Taxterne ere maasse ikke høie, men de ere dog saaledes, at en stor Del Produkter vanskelig kunne benytte den Forsendelse, som Staten tilbyder dem gennem Jernbaneforbindelser. Jeg skal saaledes anføre, at for Diebløkket er der store Fiskepladser i Sjælland, hvor der henligger Masser af fortrinlige Fiske, som ikke kunne sælges, fordi Fiskehandlerne, paa Grund af de høie Jernbanefragter, ikke kunne tilbyde dem paa de forskellige Markeder. Jeg skal ogsaa henvise til, at vi Landmænd særdeles gjerne vilde benytte Forbindelsen over Esbjerg, men at vi for en stor Del ere afskaarne derfra ved de høie Taxter for vore Produkters Forsendelse til denne fjernt liggende Havn, og ved de høie Taxter, der derfra tages videre til England. Jeg kan ikke undlade her at omtale en lille Forskjel. Naar man f. Ex. kommer fra England over Parkeston, saa forlader man en Anstalt, som er etableret af et Aktieselskab, som ikke har noget som helst Andet at arbejde for, end at staffe sine Aktionærer den størst mulige Indtægt, dette Selskab har bygget et overordentlig kostbart og fortrinligt Anlæg med Jernbanegaard, Kvægstalde, Raier med dybt Vand, alt sammen samlet paa et enkelt Sted; det har etableret Forbindelser med sine egne Dampskibe til forskellige Pladser, Hamborg, Rotterdam og Antwerpen. Men seile vi saa herfra og komme til Esbjerg, saa møde vi ikke noget Aktieselskab, men Indenrigsministeriet, som leder af hele Trafikken der. Der finde vi vel ogsaa en Banegaard, men en, der ligger saa langt op i Landet, at jeg næsten ikke veed, hvorfor den kaldes for Esbjerg Banegaard, Kvægstaldene ligge lige saa langt borte; og saa have vi der et Dampskibsselskab, som har saa høie Taxter, at det stiller sig billigere for Folk, at sende deres

Varer over Hamborg og benytte de tyndste Skibe, idet nemlig dette Selskab ikke har nogen Interesse af at udville Farten over Esbjerg, men snarere Interesse af at føre Godset om ad andre Veie. Her har nu vor Indenrigsminister Magt over hele vort Befordringsvæsen, men jeg ser endnu ikke nogen væsentlig Betræbelse for at bringe alle disse Taxter i Overensstemmelse med Landets økonomiske Tarv, hvilket Indenrigsministeren maatte være i Stand til, i hvert Fald med Understøttelse herfra, hvilken der næppe vilde blive nægtet ham. Skjøndt dette kun staar i lidt fjernere Forbindelse med det foreliggende Lovudkast, har jeg anført dette netop, fordi under dette Ministerium forterer hele Godstrafikken, og fordi vi ikke have nogen som helst anden Anledning til at omtale det høie Ministeriums Stilling lige overfor Godsets Besjergelse her i Landet. — Med Hensyn til den særlige Taxt, som staar under Nr. 4. har jeg endnu et Par Bemærkninger at gøre. Den indeholder en meget væsentlig Forandring i, hvad der tidligere har været gjældende med Hensyn til Pakkeposttaxten, idet man nemlig for de mindre Pakker er gaaet over til en ensartet Porto, sat i 2 Taxter, nemlig for Pakker fra 1—5 Pd. og for Pakker over 5—10 Pd., henholdsvis 20 og 30 Ore. Det vilde være ønskeligt, om der i det Hele taget kunde bringes noget mere Samklang mellem Jernbanernes Befordring af den Slags Pakker og Postvæsenet, thi dettes Taxter ere meget forskellig fra Jernbanernes. Jernbanerne befordre alle disse Pakker under 10 Pd. for 20 Ore, medens Postvæsenet vil have 30 Ore for en stor Del af dem. Jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa det uheldige i, at der er forskellige Reglementer for, med hvilke Tog disse Forsendelser kunne gaa. Det er f. Ex. ikke muligt hos Jernbanevæsenet at faae Frimærkepakker sendt med Altoget. Det gjør derimod Postvæsenet, og dette giver mig Anledning til at foreslaa, om man ikke i Stedet for den her foreslaaede Taxt i det Hele taget kunde gaa over til ved Postvæsenet at nærme sig en lille bitte Smule det Princip, som gjælder for Jernbanernes Besjergelse af Pakker, idet man skjelner imellem 2 Slags, hvoraf den ene besjerges med jævn Hurtighed, og den anden som Algoods. Man kunde jo gaa ind paa en noget højere Betaling for disse Smaapakker, mod at faae dem besjergede med stor Hurtighed. Derimod kunde man saa paa den anden Side fra Postvæsenets Side fordre mindre Betaling for de større Pakker, imod saa at besjerge dem med mindre Hurtighed. Det er ofte vigtigt for Smaafolk at faae en